

РЕШЕНИЕ

№ 5716

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **5358** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител.

Образувано е по жалбата от К. Т. Я. - Е., против издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ ЗАПОВЕД № 1523/14.05.2021 г., с която, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя - държавен служител, на длъжността „началник на отдел“ – Отдел „Пчеларство, мляко и интервенция“, Дирекция „Селскостопански пазарни механизми“.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от упълномощен адвокат, който: поддържа жалбата; представя като писмено доказателство извлечение от диплома на жалбоподателя, за придобита образователна квалификационна степен „бакалавър“, издадена от Икономически университет – В.; претендира възстановяване разноските за водене на делото, като представя и списък.

Упълномощен процесуален представител на ответника е представил в деня на съдебното заседание писмена молба, с която е заявил, че: не възразява да бъде даден ход на делото; оспорва жалбата; няма доказателствени искания; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на писмените доказателства, налични в делото, приема за установено следното.

К. Т. Я. - Е. е заемала по служебно правоотношение длъжността „началник“ на Отдел

„Пчеларство, мляко и интервенция“, Дирекция „Селскостопански пазарни механизми“ в ДФ „Земеделие“, но със Заповед № 1393/25.03.2020 г. на изпълнителния директор била уволнена дисциплинарно. Заповедта е отменена окончателно с решение на ВАС от 22.04.2021 г., по адм. дело № 1663/2020 г. Със Заповед № 1522/14.05.2021 г. изпълнителният директор на Фонда я възстановил на заеманата преди уволнението длъжност, но с процесната, оспорена Заповед № 1523/14.05.2021 г. същия ден е прекратено служебното ѝ правоотношение, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител. Като фактическа причина за прекратяването е посочено единствено и само: „не притежава изискуемата дигитална компетентност“.

Адвокатът – пълномощник на жалбоподателя представи и Съдът прие като писмено доказателство извлечение (л. 87 от делото), от диплома на жалбоподателя (л. 18), за придобита образователна квалификационна степен „бакалавър“, издадена от Икономически университет – В., съдържащо информация за видовете учебни дисциплини и за получените оценки от изпитите. От извлечението се установява, че К. Д. Я. е изучавала: информатика и висша математика; математическо програмиране, като на изпитите е получила оценки, съответно много добър 5 и добър 4.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата и становищата на страните, приема от правна страна следното.

Жалбата срещу заповедта е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна.

Според представената от ответника длъжностна характеристика (л. 120), утвърдена на 01.04.2020 г. (след постановяване на отменената от Съда Заповед № 1393/25.03.2020 г. за дисциплинарно уволнение), за длъжността „началник“ на Отдел „Пчеларство, мляко и интервенция“ се изисква притежаване на „дигитална компетентност“ – т. 11. В предходната длъжностна характеристика, подписана на К. Я. на 30.08.2012 г. (л. 77 от делото) е съществувало изискване (т.11.10) за притежаване на „компютърна грамотност – работа с MS O., Интернет“. С други думи, такава компетентност ѝ е била призната, защото е изпълнявала задълженията на началник отдел до м. 03.2020 г.

Определение за „дигитална компетентност“ се съдържа в Приложение № 1а, към чл. 15, ал. 2 от Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация (колона 2 от таблицата) – „знания и умения за обработване на информация, създаване на съдържание, дигитална комуникация, информационна сигурност и решаване на проблеми, които са необходими за успешно изпълнение на длъжността“. Съответстващото поведение е дефинирано в колона 3 на таблицата: „създава цифрово съдържание (текст, таблици, изображения) в поне един формат, чрез дигитални инструменти и редактира съдържание, създадено от други; запазва, съхранява, повторно използва файлове и съдържание, като ги споделя с помощта на съответните инструменти; търси информация онлайн чрез търсачки, познава и прилага правилата в тази област; прилага и променя функции и настройки на софтуер и приложения, които ползва; осъществява дигитална комуникация чрез използване на функции и инструменти в съответствие с приложимите правила; демонстрира знания и умения за решаване на рутинни дигитални проблеми съобразно длъжността си; информира и търси подкрепа за решаване на по-сложни дигитални проблеми, съобразно длъжността си; познава и прилага правилата за информационна сигурност, съобразно длъжността си“. Очевидно е, че понятието „дигитална компетентност“ е по – широко и включва използваното преди години понятие „компютърна грамотност“.

Възможността, орган по назначаване да прекрати служебно правоотношение с държавен служител, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. („обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3“) изисква наличието на такава фактическа (обективна) причина, която пречатства служителят, поради назначение (неумение) да осъществява компетентно и в пълен обем функциите, вменени му с длъжностната характеристика. Обосноваването и доказването на такава невъзможност е в тежест на органа по назначаване, по аргумент от чл. 170, ал. 1 АПК, вр. чл. 108, ал. 1, изр. второ ЗДСл. Последната разпоредба изисква, в случай като процесния задължително да бъдат посочени „фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения“. Тези изисквания не са изпълнени от страна на ответника – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, понеже „фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения“ се изчерпват само с твърдението, че К. Я. „не притежава изискуемата дигитална компетентност“. В. и в актуалната длъжностна характеристика понятието за „дигитална компетентност“ е записано абстрактно, без изброяване на всички елементи от фактическия му състав, съобразно Приложение № 1а от Наредба за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация. Именно поради това ответникът е длъжал да изложи конкретни мотиви, въз основа на какви обективни данни (факти) и констатации е преценил, че Я., изпълнявайки преди това, в продължение на осем години задълженията на началник отдел, като цяло е дигитално некомпетентна дотолкова, че дори не умее да: „създава цифрово съдържание (текст, таблици, изображения) в поне един формат, чрез дигитални инструменти и редактира съдържание, създадено от други; запазва, съхранява, повторно използва файлове и съдържание, като ги споделя с помощта на съответните инструменти“, т.е. – не може да работи с компютър, създавайки във W. текстове, редактирайки създадено от други съдържание, запазвайки и повторно използвайки файлове, споделяйки ги, посредством Интернет. Описаните по – горе писмени доказателства опровергават такъв извод. Напротив – установяват и доказват пряко и косвено, че жалбоподателят Я. притежава „дигитална компетентност“ в степен, позволяваща ѝ да изпълнява задълженията, описани в т. 5 от длъжностната характеристика, утвърдена на 01.04.2020 г. Като е приел обратното, без да мотивира твърдението си, ответникът е постановил незаконосъобразен административен акт, който подлежи на отмяна.

В заключение, оспорената Заповед № 1523/14.05.2021 г., предвид изложените мотиви не съответства на изискването за форма на индивидуалния административен акт, с оглед чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, вр. чл. 108, ал. 1, изр. второ ЗДСл.

Според така очертанния изход на съдебния спор, основателна е претенцията на пълномощника на жалбоподателя, за присъждане на разноски за водене на делото, ограничаващи се до заплатено възнаграждение за адвокат, в размер на 1 000 лева. Съдът, при наличие на направено от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, вр. чл. 8, ал. 3, вр. чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, определя, на жалбоподателя да бъдат възстановени разноски за адвокат, до размер от 800 лева, с оглед действителната фактическа и правна сложност на предмета на делото, и провеждането само на едно съдебно заседание.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК,

Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от К. Т. Я. - Е., издадената от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ ЗАПОВЕД № 1523/14.05.2021 г.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да възстанови на К. Т. Я. - Е. – ЕГН: [ЕГН] разноските за един адвокат, в размер на 800 лв. (осемстотин лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: